

“ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ଦୟାଳୁ ଏବଂ ଦାତା ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର”

ଆଜି ବରଦାତା ପିତା ନିଜର ଉତ୍ତମଦାତା, ଶକ୍ତିଦାତା, ଗୁଣଦାତା, ପରମାତ୍ମ ସମ୍ବେଦନାବାହକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମତାନ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକତା ପୂର୍ବକ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଉତ୍ତମ ଅମୃତ ଦରକାର, କାହାକୁ ଶକ୍ତି ଦରକାର, କାହାକୁ ଗୁଣ ଦରକାର, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ ସବୁ ସମ୍ପଦର ଅଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସରନ୍ତି ଭଣ୍ଡାର ଅଛି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋକାମନା ପୂରଣ କରିବାଲା ଅଟ । ଦିନକୁ ଦିନ ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦର ପାଖାପାଖି ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ଆତ୍ମମାନେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ନୁଆ ସାହାରା ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୁଆ ସାହାରା ଦେବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ପଟେ ଉପଦେଶ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତେବେ ଆବଶ୍ୟକତା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦାର ମଧ୍ୟ ମହତ୍ଵ ଥାଏ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମିଳିଥିବା ପ୍ରଭୁ ସମ୍ବେଦନା ରୂପୀ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ମହତ୍ଵ ରହିଛି ।

ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୟାଳୁ ତଥା ଦାତା ସ୍ଵରୂପର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାର ସମୟ । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନାଦି ସ୍ଵରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଦାତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ଭରି ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ କଲ୍ପ ବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ରରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷର ମୂଳ ବା ଚେର ରୂପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି କାହିଁକି ନା ଚେର ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ସବୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦି ସ୍ଵରୂପ ଦେବତା ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବାବାଲା । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କାଳର ସ୍ଵରୂପ ପୂଜ୍ୟ ପଦର ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବରଦାନ ତଥା ଆଶୀର୍ବାଦର ଦାତା ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ରୂପ ହିଁ ଦାତାପଣିଆର ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେ ଆତ୍ମମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ସମ୍ବେଦନା ବାହକ ହୋଇ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ସମ୍ବେଦନା ପ୍ରଦାନ କରୁଛ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମତାନ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ କର ଯେ ଅନାଦି ଏବଂ ଆଦି ଦାତାପଣିଆର ସଂସ୍କାର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଜୀବନରେ ସର୍ବଦା ଜାଗରତ ରୂପରେ ରହିଛି ତ? ତେବେ ଦାତାପଣିଆର ସଂସ୍କାର ଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ସେମାନେ କେବେ ବି ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ ଯଦି କେହି କିଛି ଦେବ ତେବେ ଯାଇଁ ମୁଁ ଦେବି ବା କେହି ମୋ ପାଇଁ କିଛି କରିଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତା’ ପାଇଁ କରିବି, ନା । ତୁମର ଭଣ୍ଡାର ତ ସର୍ବଦା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବା ଦରକାର । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାତାପଣିଆର ସଂସ୍କାରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେବେ ସେ କ’ଣ ଦେଖିଥିବେ? ସମସ୍ତେ କରମାନଙ୍କରେ ତ ଅଛନ୍ତି ନା! ତେଣୁ କେବେ ବି ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ ଯେ ଏହିଭଳି ହେଲେ ଯାଇଁ ମୁଁ ଏହିଭଳି କରିବି । ଦାତାପଣିଆର ସଂସ୍କାରଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସବୁଆଡୁ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ତାହା ମଧ୍ୟ କେବଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହିସାବ ରହିଛି ଯାହାକି ଯେଉଁ ଆତ୍ମମାନେ ସର୍ବଦା ଦାତା ହୋଇଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟର ଫଳ ରୂପରେ ଯଥା ସମୟରେ ସହଯୋଗ ତଥା ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଦାତାପଣିଆର ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଗରତ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖ, ତାହା ହେଲେ ପୁଣ୍ୟର ଜମା ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ଦଶଗୁଣା ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ଦେବା । ତେଣୁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଚେକ କର ଯେ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା କେତେ ଜମା କରିଛି? ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା ହୋଇଥାଏ । ନିଜର ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବି ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ଖୁସି କରିଦେବା, ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମାକୁ ତା’ର ସ୍ଵାଧିକାର ସମ୍ପରଣ କରାଇଦେବା, ନିରାଶ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ସାହିତ କରିଦେବା, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂଗର ରଞ୍ଜନ ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଜନ୍ମରେ ଏବେ ପୁଣ୍ୟ ଜମା କରୁଛ ଯାହାକି ଅଧିକାଂଶ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ସେହି ପୁଣ୍ୟର ଫଳ ଭୋଗ କରୁଛ ଏବଂ ଆଉ ଅଧିକାଂଶ ତୁମମାନଙ୍କର ଜତ ଚିତ୍ର ପାପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉଛି ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ପତିତ-ପାବନୀ ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଜମା ହୋଇଥିବା ପୁଣ୍ୟର ଖାତାକୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଉପଦେଶ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେବାର ଉପଦେଶ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ନିଜ ଆତ୍ମ ସେବାର ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକୁ ସାକାର କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତରିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ସେବା କରୁଛ ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ଭଲ କରିବ । ତେବେ

ସବୁଠାରୁ ଭଲ କଥା ହେଲା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଚାରିଆଡେ ସେବା କରି ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭଲଗୁଣକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ତେଣୁ ବ୍ରାହ୍ମପଣାମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବହୁତ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ଯଦି ବ୍ରାହ୍ମପଣ ଆତ୍ମା କୌଣସି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିବ ତେବେ କ'ଣ ନ ହୋଇପାରିବ! ସବୁ କିଛି ସମ୍ଭବ ହୋଇଯିବ, କେବଳ ନିଜର ଯୋଗକୁ ଢ଼ାଳି ସଂକଳ୍ପ କର । ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଗ ଢ଼ାଳି ସଂକଳ୍ପ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଢ଼ାଳି ରୂପକୁ ଦେଖି ଆତ୍ମାମାନେ ଆପେ ଆପେ ଆସିଯିବେ କାହିଁକି ନା ଢ଼ାଳି ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ମିଳିବା ଢ଼ାଳି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ରାସ୍ତା ଦେଖାଯିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଯୋଗ ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଯୋଗ ଢ଼ାଳିରୂପ ହେବା ଦରକାର । ସେବାର ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହ ବହୁତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଯୋଗରେ ଢ଼ାଳି ସଂକଳ୍ପ ସୂଚିତରେ ସୂଚିତ ହେବା ଉପରେ ଏବେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବା ଦରକାର । ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏଭଳି ଝଲକ ଆସିଲେ ଯାହାକି ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ଢ଼ାଳି କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅନୁଭୂତି ହେବାର ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କ ବିଦେଶରେ ଯେଉଁମାନେ କଲ୍ ଅଫ୍ ଟାଇମ୍ ସମୟର ଆହ୍ୱାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସେବା କରିଥିଲେ ତା'ର ବିଧି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ସଂଗଠନକୁ ପାଖକୁ ଆଣିପାରିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନ୍ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକ୍ଟର ଅଲଗା ଅଲଗା ସେବା ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବରଗବାଲାଙ୍କର କୌଣସି ସଂଗଠନ କର । ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ କହିଥିଲେ ଯେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସେବା ତ ବହୁତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବାରୁ କିଛି ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ତିଆରି ବାହାର କର ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ସେହି ସଂଗଠନ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରଖ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେବା କରିବାର ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହ ବୁଦ୍ଧି କର । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ କୌଣସି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପାଳନା ମିଳିପାରୁ ନାହିଁ । ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାବରେ ଯଥା ଶକ୍ତି ପାଳନା ମଧ୍ୟସ୍ତ ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖିବା ଢ଼ାଳି ମଧ୍ୟସ୍ତ ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ, ଇଏ ଯଦି ଏହିଭଳି କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବି ବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବି, ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏବେ ସଂଗଠିତ ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ମେହନତ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ, ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ବରଗର, ନିଜ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳର, ଜୋନ୍, ସେକ୍ଟରର ସେବା ମଧ୍ୟସ୍ତ କରୁଛ ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ କିଛି ନା କିଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଣ । ତେବେ ଘର ଗୃହସ୍ଥ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚୁଛି ଏବଂ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତବଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସେବାରେ ଏବଂ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଉପତ୍ୟା-ଉତ୍ସାହ ବହୁତ ଭଲ ରଖିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ।

ତେବେ ବିଦେଶର ବ୍ରାହ୍ମପଣ ପିଲାମାନେ ବରତ୍ତମାନର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖି ଭୟ କରୁ ନାହିଁ ତ? କାଲିକୁ କ'ଣ ହେବ କ'ଣ ନାହିଁ.... ଏଭଳି ଭାବୁ ନାହିଁ ତ? ତେବେ କାଲି ମଧ୍ୟସ୍ତ ଭଲ ହେବ, ଏବେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଭଲ ହେଉଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଭଲ ହିଁ ହେବ । କାରଣ ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ଅଧିକ ହଲଚଲ ହେବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମପଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସୂଚିତ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସେତିକି ଅଚଳ ହେଉଥିବ । କ'ଣ ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ହଲଚଲ ହେଉଛ ନା ଅଚଳ ଅଛ? ଅଚଳ ଅଛ ତ? ହଲଚଲ ଭିତରେ ରହୁ ନାହିଁ ତ? ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଅଚଳ ସୂଚିତରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ ଅଚଳ ରହୁଛ ତ? କାଲି ଯଦି କିଛି ଅଘଟଣ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବି ଅଚଳ ରହିବ ତ? କ'ଣ ହେବ, କିଛି ବି ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ବ୍ରାହ୍ମପଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ରହିଛି । ଯେପରି କୌଣସି ବି ଘାଟଣାପ୍ରସ୍ତୁତ ସମସ୍ତକୁ ଯେତେ ବି ପାଣିରେ ବୁଡ଼ାଇ ରଖିଲେ ସେଥିରେ ପାଣି ଲାଗିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ବି ହଲଚଲ ହେଉଥାଉ କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମପଣ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ । କାହିଁକି ନା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଅଟ ନା! ନା କିଛି କିଛି ଚିନ୍ତା ରହୁଛି, କ'ଣ ହେବ, କ'ଣ ନାହିଁ? ନା, ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ । ସର୍ବଦା ସଂରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହୋଇ, ଅଚଳ-ଅଚଳ ଆସନ ଉପରେ ସୂଚିତ ରୁହ । ଆସନରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ନାହିଁ । ଯଦି କେବେ ବି ହଲଚଲରେ ଆସୁଛ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଚଳ ଆସନ ଉପରେ ସୂଚିତ ରହୁ ନାହିଁ । କାରଣ ସଂପାଦନ ରୂପୀ ଅଚଳ ଆସନ ଉପରେ ଯେଉଁମାନେ ସୂଚିତ ରହିଥିବେ ସେମାନେ ସଂପାଦନରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ହଲଚଲ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ମାତାମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛ? ଆସନ ଉପରେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସେଟ୍ ହେବା ବସିବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଆସନ ଟଳମଳ ହେଉ ନାହିଁ ତ? ବାପଦାଦା ତୁମ ସହିତ ଯୁଗଳ ଅଟନ୍ତି । ଯେବେ କି ସଂକଳ୍ପ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ତୁମ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମର ଭର କ'ଣ! ଯଦି ନିଜକୁ ଏକା ବୋଲି ଭାବିବ ତେବେ ହଲଚଲରେ ଆସିବ । ଯଦି ଯୁଗଳ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ବି ହଲଚଲ ହେଉ ନା କାହିଁକି ତୁମେ ସର୍ବଦା ଅଚଳ ରହିବ । କ'ଣ ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା ମାତାମାନେ? ଠିକ୍ ଅଛି ନା, ଯୁଗଳ ଅଟ ନା? ଏକ୍ସିଆ ତ ନୁହେଁ ନା? ଯଦି ତୁମେ ନିଜର ସଂପାଦନ ଆସନ ଉପରେ ବସି ରହିଥିବ ତେବେ ବାବା ତୁମର ଦାସିତ୍ଵ ନେବେ, ଯଦି ଆସନରୁ ତଳକୁ ଆସିଯିବ ତେବେ ତୁମ ଦାସିତ୍ଵ ତୁମ ଉପରେ ରହିବ ।

ଯଦି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଆଞ୍ଚୁଳୀ ଦେଇ ଚାଲିବ ତେବେ ସର୍ବଦା ଦାତା ସ୍ଵରୂପରେ ସ୍ଵୀକୃତ ରହିବ ଏବଂ ଦାତାପଣିଆର ପୁଣ୍ୟସ୍ଵର ଫଳ ରୂପରେ ଶକ୍ତି ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ମୁଁ ଆତ୍ମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂତା ଅଟେ ଏବଂ ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ମୋର କର୍ମଚାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପୃତିର ଅନୁଭବ ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ରହିଥାଉ, ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟେ, ନା ଏହା ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତିରେ ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ଦରକାର । ସୁପ୍ତ ରୂପରେ ତ ରହୁଛି କିନ୍ତୁ ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ସେହିଭଳି ନିଶା, ସେହିଭଳି ଖୁସି ଏବଂ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିବାର ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ । ସେଥିରେ ବହୁତ ମଜା ରହିଛି, କାହିଁକି ନାହିଁ? କାହିଁକି ନା ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ କର୍ମ କରାଇଥାଅ । ତେଣୁ ବାରମ୍ବାର ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂତା ହୋଇ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରା କର୍ମ କରାଇଛି ତ? ଯେପରି ରାଜା ନିଜର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଳାଇଥାଏ, ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରାଇଥାଏ, ସେହିପରି ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂତା ସ୍ଵରୂପର ସମ୍ପୃତି ରହିବ ତେବେ ତୁମର ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଖିଲିତ ଭାବରେ ଚାଲିବେ । ମାୟାର ଆଦେଶରେ ଚାଲିବେ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଯଦି ମାୟା ଦେଖିବ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂତା ଆତ୍ମା ବେପରୁଆ ହୋଇଗଲାଣି ତେବେ ସେ ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିବ । କେବେ ସଂକଳପ ଶକ୍ତି, କେବେ ମୁଖର ଶକ୍ତି ମାୟାର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିବେ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ନିଜର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଳାଅ । ଏମିତି କେବେ ବି କୁହ ନାହିଁ - ମୁଁ ତ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା । ନା, ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁବ ତାହା ହିଁ ହେବ । ଯଦି ଏବେଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାର ସଂସ୍କାର ନିଜ ଭିତରେ ଭରିବ ତେବେ ଯାଇ ସେଠାରେ ରାଜ୍ୟ ଚଳାଇପାରିବ । ତେଣୁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀର ଆସନରୁ କେବେ ବି ତଳକୁ ଆସ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ଆସ୍ତତରେ ରହିବେ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତୁମ ଆସ୍ତତରେ ରହିବେ, ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ହାଜର ହୋଇଯିବେ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ସହନ ଶକ୍ତିକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବ ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଆସିବ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଜୀ ହାଜିର ହୋଇଯିବେ କାହିଁକି ନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ଜିନିଷ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ନିଜ ଜିନିଷକୁ ଯେମିତି ବି ବ୍ୟବହାର କର, ଯେବେ ବି ବ୍ୟବହାର କର ସର୍ବଶକ୍ତି ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ସର୍ବ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ତୁମର ଆଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ତେବେ କୁହାଯିବ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ । କ'ଣ ପାଣ୍ଡବମାନେ ଏହିଭଳି ଅଟ ତ? ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ମଧ୍ୟ ଅଟ ଏବଂ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଏମିତି କେବେ ବି କହିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେ ମୁଖରୁ ବାହାରିଗଲା, ତେବେ ତାକୁ ମୁଖରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କିଏ ଦେଲା! ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ ଦେଖିଦେଲି, କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ କରିଦେଲି । ତେବେ ଏସବୁ କାହା ଆଦେଶରେ ହେଉଛି? ଏହାକୁ ଅଧିକାରୀ କୁହାଯିବ ନା ଅଧୀନ କୁହାଯିବ? ତେଣୁ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ, ଅଧୀନ ନୁହେଁ ।

ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଯେମିତି ଏବେ ମଧୁବନରେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଅଛ, ସେହିପରି ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ଏବଂ ଭରପୁର ସ୍ଵୀକୃତିରେ ରହିଥାଅ । ତୁମେମାନେ ତ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଅଟ । ଦେଖ, ଚାରିଆଡ଼େ ସମସ୍ତେ କିପରି ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଭଳି ବା ପ୍ରଫୁଟିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି । ଝାଉଳା ଫୁଲ ନୁହେଁ, ଫୁଟି ଯାଇଥିବା ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଭଳି ଅଟ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ତଥା ଖୁସିବାସିଆ, ଚେହେରାରେ ରୁହ । ଯଦି କେହି ତୁମର ଚେହେରାକୁ ଦେଖିବ ତେବେ ପଚାରିବ ତୁମକୁ କ'ଣ ମିଳିଛି କି, ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହୁଛ । ତୁମ ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ଵର ଚେହେରା ବାବାଞ୍ଚକର ପରିଚୟ ଦେଉ । ଯେପରି ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ଦେଉ ଯେ ମୋତେ ବାବା ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି । ଆର୍ଛା!

ସମସ୍ତେ ଠିକ୍ରେ ଅଛ ତ? ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଗଲେଣି । ଏଠାରେ ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା! (ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ମୋହିନୀ ଭଉଣୀଞ୍ଚୁ) ଆର୍ଛା ଠିକ୍ ଅଛି ହଲ୍ଲଲ୍ଲ ଖବର ଶୁଣିବାରୁ ତ ବଞ୍ଚିଯାଇଛ ନା । ଭଲ କରିଛ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ, ବହୁତ ଭଲ କରିଛ । ଆର୍ଛା - ଡବଲ ବିଦେଶୀଞ୍ଚୁ ଡବଲ ନିଶା ଅଛି ତ! ଯଦି ସେତିକି ନିଶା ଅଛି ତେବେ କୁହ ଆମେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ଅଟୁ । ତେବେ ସେହି ଡବଲ ନିଶା ହେଲା - ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତଥା ବିଶ୍ଵ ଅଧିକାରୀ । ଡବଲ ନିଶା ଅଛି ନା! ବାପଦାଦାଞ୍ଚୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଯଦି କୌଣସି ବି ଗୁରୁପରେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ । ବାବା ତ ସାରା ବିଶ୍ଵର ପିତା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସାରା ବିଶ୍ଵରୁ ଆସିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତେ ଦରକାର । ଯଦି ମାତାମାନେ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ବି ଶୋଭା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ପାଣ୍ଡବମାନେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୋଭା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଦେଖ ଯଦି କୌଣସି ସେଣ୍ଟରରେ କେହି ପାଣ୍ଡବମାନେ ନ ଥିବେ କେବଳ ମାତାମାନେ ଥିବେ ତେବେ କ'ଣ ଭଲ ଲାଗିବ! ଏବଂ କେବଳ ପାଣ୍ଡବମାନେ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିମାନେ ନ ଥିବେ ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରର ଶୋଭା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭୟ ଦରକାର । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର ନଚେତ୍ ସେମାନେ କହିବେ ଆମ ନାଁ କାହିଁକି କହିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୋଭା ଅଟନ୍ତି । ଆର୍ଛା! ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମା ହୋଇ ନିରାକାର ବାବାଞ୍ଚକର ସମ୍ପୃତିରେ ଲବଲୀନ ହୋଇଯାଅ (ଭରିଲୁ) ।

ଚାରିଆଡ଼ର ସମସ୍ତ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ସଦା ସାକ୍ଷୀ ପଣିଆର ସିଙ୍ ଉପରେ ସେଙ୍ ରହୁଥିବା ଅଚଳ-ଅଚଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦାତା ପଣିଆର ସମ୍ପୃତି ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ଵକୁ ଉଦ୍ଘାନ, ଶକ୍ତି ଏବଂ ଗୁଣଦାନ କରୁଥିବା ଦୟାଳୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର

ଚେହେରା ଡ଼ାକା ବାବାଡ଼କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଉଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସଦା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ତଥା ଖୁସିବାସିଆ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭରଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ଦାଦିମାନଙ୍କ ସହିତ:- (ସେବା ସାଥୀରେ ସବୁଆଡ଼େ ୧୦୮ ଘଣ୍ଟା ଯୋଗ କରିବାର ବହୁତ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଛି) ଏହି ଯୋଗର ଡ଼ାକା ଡ଼ାକା ହିଁ ବିନାଶର ଡ଼ାକା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ବାହାରିବ । ଏବେ ଦେଖ ସେମାନେ କେତେ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଡ଼ାକା ଡ଼ାକାରେ ପଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି । ଯୋଗ ଡ଼ାକା ବିକର୍କ ବିନାଶ ହେବ, ପାପ କର୍କର ବୋଝ ସମାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ସେବା ଡ଼ାକା ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା ହେବ । ତେବେ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ତ ଜମା କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଉପରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପିଛିଲା ସଂସ୍କାରର ବୋଝ ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗର ଡ଼ାକା ଡ଼ାକା ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ସାଧାରଣ ଯୋଗ ଡ଼ାକା ନୁହେଁ । ଏବେ କ'ଣ ହେଉଛି, ଯୋଗ ତ ଲଗାଉଛ କିନ୍ତୁ ପାପ ଭସ୍ମ ହେବା ଭଳି ଡ଼ାକା ରୂପ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ କିଛି ସମସ୍ତ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ବାହାରି ଆସୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଦେଖ ରାବଣକୁ କିପରି ମାରୁଛନ୍ତି, ତାକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ହାତକୁ ପାଣିରେ ଭସାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବା ଦରକାର, ପିଛିଲା ସଂସ୍କାର, ଦୋଷଯୁକ୍ତ ସଂସ୍କାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭସ୍ମ ହୋଇଯାଉ, ଏବେ ପରମ୍ପରା ହୋଇ ନାହିଁ । ମରିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଭସ୍ମ ହେଉ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଜୀବିତ ହୋଇଯାଉଛି, କାରଣ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଡ଼ାକା ସଂସାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ ହେବ । ଏବେ ତ ସଂସ୍କାରର ଲୀଳା ଚାଲିଛି । ମଝିରେ ମଝିରେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯାଉଛି ନା! ତେଣୁ ତା'ର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ । ତେଣୁ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଯଦି ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆସିବ, ବ୍ୟସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଅନେକ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହେବ । ତେବେ ସଂସ୍କାର ମିଳନର ମହାରାସର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ତେଣୁ ହେବା ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏବେ କେବଳ ରାସ ହେଉଛି, ମହାରାସ ହୋଇ ନାହିଁ । (ମହାରାସ କାହିଁକି ହେଉନାହିଁ) ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ, ଦୃଢ଼ତା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅବହେଳା ପଣିଆ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆରତ୍ତା!

ବରଦାନ:- କର୍କଯୋଗୀ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ, ଏବଂ କର୍କକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଥିବା ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୁଅ । କର୍କଯୋଗୀ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍କ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ । ଯଦି କୌଣସି କର୍କ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ଜାଣିନିଅ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଯଦି ତୁମର କର୍କ ସାଧାରଣ ବା ବ୍ୟସ୍ତ କର୍କ ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କର୍କଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ନିଦେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମା ହିଁ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସଂକଳ୍ପ ପରିଷ୍ଟ, ଲୋକ ପରିଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ପରିଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ହିଁ ବରଦାନୀ ମୂରତ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***